

Η ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΑΘΑ ΤΗΣ

‘Ο θόρυβος κόπασε. ‘Αλλά κάποιοι από ηχοσκόπηση από τη «μίνι – κρίση της άφισσας» στο ΠΑΣΟΚ, παραμένει. Μιά κρίση στα έσωτερικά ενός κόμματος – μικρή ή μεγάλη – ενδιαφέρει όλους μας. Καί, φυσικά, έχει πολλές διαστάσεις. “Ας αναφέρουμε μερικές:

● Τό ρόλο του δημοκρατικού τύπου (παρέμβαση ή μη στις έσωτερικές διαδικασίες ενός κόμματος μέ κάποιους πολιτικούς στόχους ή σκοπιμότητες).

● Τό ρόλο του αντιπολιτευόμενου τό κόμμα αυτό τύπου – του τύπου της Δεξιᾶς στήν περίπτωση του ΠΑΣΟΚ (προβοκάρισμα, έκτροπή από τά προβλήματα καί υπεράσπιση μιᾶς «δημοκρατίας» πού, βέβαια έχει άπαρνηθεῖ ή Ν.Δ. στίς δικές της έσωκομματικές διεργασίες).

● Τό ρόλο εκείνων τῶν πολιτευτῶν πού ἐπιθυμοῦν νά δοῦν τό ΠΑΣΟΚ ὄχι σάν παράγοντα μιᾶς οὐσιαστικῆς ἀλλαγῆς καί ριζοσπαστικοποίησης τῶν ὁπαδῶν του ἀλλά σάν ἕναν μηχανισμό γιά ἄσκηση τῆς πολιτικῆς ἐξουσίας μέ ὄρους πού δέν καθορίζει ὁ λαός ἀλλά κάποια κέντρα ἔξω καί μακριά ἀπό τόν ἴδιο τό λαό.

‘Αλλά θά μπορούσαμε νά ἀναφέρουμε καί ἄλλες διαστάσεις τοῦ προβλήματος. Νομίζουμε ὅτι μιᾶ διάσταση εἶναι ἐκείνη πού μᾶς ἀφορᾶ καί πρέπει νά τονίσουμε:

“Οτι δηλ. ἡ πολιτική ἠθική ἐπιβάλλει ὥστε, σέ ἕναν κομματικό ὄργανισμό, τό κάθε μέλος ἢ στέλεχος πού ἔχει αὐτοσχευθεῖ, νά μπορεῖ – καί νά ἐνθαρρύνεται γιαυτό – νά συμβάλλει δημιουργικά στίς πολιτικές καί ἰδεολογικές ἐπεξεργασίες χωρίς κυρώσεις ἢ τιμωρίες. “Ενας ζωντανός ὄργανισμός δέν μπορεῖ νά ἐνοχλεῖται ἀπό τήν ἀναζήτηση καί τόν διάλογο.

Αυρι 23/6/79